

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Frédéric Jahin

Sagsøgte: Ministre de l'Économie et des Finances og Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Konklusion

Artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en statsborger fra denne medlemsstat, som er bosat i et tredjeland, der ikke er en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) eller Det Schweiziske Forbund, og som dér er tilknyttet en social sikringsordning, i den pågældende medlemsstat er underlagt opkrævninger på kapitalindkomst i henhold til et bidrag til den sociale sikringsordning, som er indført herved, skønt en statsborger i Unionen, som henhører under en social sikringsordning i en anden medlemsstat, er fritaget herfra på grund af det i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fastsatte princip om, at kun én medlemsstats lovgivning finder anvendelse.

(¹) EUT C 121 af 18.4.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. januar 2018 — INEOS Köln GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-58/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — Den Europæiske Unions ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a — midlertidige regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter — perioden 2013-2020 — afgørelse 2011/278/EU — artikel 3, litra h) — begrebet »procesemissionsdelinstallation« — emissioner fra forbrænding af ufuldstændigt oxideret kulstof — flydende restprodukter — ikke omfattet)

(2018/C 083/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: INEOS Köln GmbH

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

Artikel 3, litra h), i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som udelukker drivhusgasemissioner, der stammer fra forbrænding af ufuldstændigt oxideret kulstof i flydende form, fra begrebet »procesemissionsdelinstallation«.

(¹) EUT C 144 af 8.5.2017.